

JCERD

ISSN 3088 - 2257 (online)

Journal of Creative Education Research and Development

ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2567

วิทยาลัยพณิชยการ

Journal of Creative Education Research and Development ปีที่ 2
ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2567)

ISSN : 3088 – 2257 (Online)

Journal of Creative Education Research and Development Vol. 2 No. 2

Journal of Creative Education Research and Development
วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต เลขที่ 171 หมู่ที่ 2 ตำบลหนองบัว
อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู 39000
โทร 091 - 0611685, 093 - 3635858, E-mail: Pcbu.0504@gmail.com

Journal of Creative Education Research and Development ปีที่ 2

ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2567)

เจ้าของ : วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต เลขที่ 171 หมู่ที่ 2 ตำบลหนองบัว
อำเภอเมือง หนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู 39000

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศศิรดา แพ่งไทย

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

อาจารย์โสภณ เปื่องบน

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร. สัมพันธ์ ถิ่นเวียงทอง
รองศาสตราจารย์ ดร. ศรดา ชัยสุวรรณ
รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยา ภาวะบุตร
รองศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา ประเสริฐสิน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยยุทธ ศิริสุทธิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราพร ไทยมา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎี สีวังคำ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณิชาภา กันขุนทด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ภิญโญ แม้นโกศล
ดร.อภิรักษ์ ชาญศึก

มหาวิทยาลัยขอนแก่น
สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

กำหนดออกเผยแพร่วารสาร:

Journal of Creative Education Research and Development มีกำหนดการ
เผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ ดังนี้

- ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน
- ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม

Journal of Creative Education Research and Development

การส่งบทความพิจารณาตีพิมพ์:

ผู้เขียนเตรียมต้นฉบับบทความตามเกณฑ์เงื่อนไขของวารสารและส่งในระบบที่เว็บไซต์วารสาร <https://so15.tci-thaijo.org/index.php/JCERD> เปิดรับพิจารณาบทความเพื่อตีพิมพ์ตลอดทั้งปี

จุดมุ่งหมายและขอบเขต (Aim and Scope)

Journal of Creative Education Research and Development ISSN : 3088 - 2257 (Online) มีจุดมุ่งหมายเพื่อเผยแพร่บทความวิจัย และบทความวิชาการ ในสาขาที่เกี่ยวข้องด้านศึกษาศาสตร์ ปีละ 2 ฉบับ โดยทุกบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ทั้งนี้จะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อผู้สนับสนุนบทความและผู้สนับสนุนบทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความเช่นเดียวกัน (Double-Blind Peer Review) เปิดรับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ประเภทของผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสาร

- 1) บทความวิจัย (Research Article) เป็นบทความที่นำเสนอการค้นคว้าวิจัย เกี่ยวกับด้านศึกษาศาสตร์
- 2) บทความวิชาการ (Academic Article) เป็นบทความวิเคราะห์ วิจัยหรือเสนอแนวคิดใหม่

Journal of Creative Education Research and Development ฉบับนี้เป็นปีที่ 2 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567) ทั้งนี้ทางกองบรรณาธิการยินดีเป็นสื่อกลาง สำหรับนักวิจัย นักวิชาการ นิสิต นักศึกษาทุกท่านที่ประสงค์จะตีพิมพ์เผยแพร่บทความของท่าน ซึ่งจะต้องผ่านการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละสาขาวิชาทางด้านศึกษาศาสตร์อย่างเข้มข้น จำนวน 3 ท่าน จึงกล่าวได้ว่าบทความที่ทางวารสารได้เผยแพร่ไปนั้น มีมาตรฐานทางวิชาการ ดีฉันในฐานะบรรณาธิการวารสาร จึงขอขอบคุณท่านผู้มีส่วนในการสร้างงานวิชาการเหล่านี้ นับตั้งแต่เจ้าของผลงาน ผู้ทรงคุณวุฒิ และคณะกองบรรณาธิการ วารสารนี้ยังคงเป็นแหล่งรองรับผลงานดี ๆ ที่สร้างสรรค์เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาในประเด็นที่เกี่ยวข้องทางวิชาการแก่นักวิชาการ และประชาชนผู้สนใจโดยทั่วไป เพื่อเป็นประโยชน์แก่แวดวงวิชาการต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศศิรดา แพงไทย

บรรณาธิการ Journal of Creative Education Research and Development

สารบัญ

บทความวิจัย

1. การพัฒนาทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT
ภัทราวดี สอนะลี, ณิชามารท์ กันขุนทด และ นาดยา หกพันนา 1 - 7
2. การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM)
ศรัณยา จันทะรัตน์, ณิชามารท์ กันขุนทด และ นาดยา หกพันนา 8 - 15
3. การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสูงเนินวิทยาคม อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม
วราพล ไพโรจน์, ศศิธร แสนพันดร และ สุพจน์ ดวงเนตร 16 - 22
4. มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1
สมภารรัตน์ จิณรินทร์ 23 - 31
5. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา
ในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
จิตรลดา สิงห์น้อย 32 - 42

The Development of Reading Skills of Words with Non-Corresponding Final Consonants of Grade 3 Students using Cooperative Learning with TGT Technique

Phattharawadee Sonthalee ^{1*}, Nichapha Kankhunthod ² and Nataya Hokpanna ³

^{1, 2, 3} Faculty of Education and Educational Innovation, Kalasin University

* Corresponding author. E-mail: pattarawadeesontalee@gmail.com โทรศัพท์ 0967523935

ABSTRACT

This research aimed to develop the skill of reading words with irregular spelling of grade 3 students by using the TGT cooperative learning technique and to compare the skill of reading words with irregular spelling of grade 3 students before and after using the TGT cooperative learning technique. The sample group used in the research was 9 grade 3 students studying in the first semester of the 2024 academic year, who were purposively selected. The research instruments included 8 lesson plans using the TGT cooperative learning technique and a 20-question true-false reading test for grade 3 students. The statistics used for analysis were mean ($\bar{X}$) percentage, and standard deviation. The results of the research found that the development of skills in reading words with irregular spelling Of the third grade primary school students by using the TGT cooperative learning technique, the average score of reading words with irregular spellings was 70.56. When considering each section, it was found that words in the Mae Kok section had the highest average score of 80.00, followed by words in the Mae Kon section with an average score of 68.89 percent. Next, words in the Mae Kop section had an average score of 57.78 percent. Words in the Mae Kot section had the lowest average score of 53.33 percent. The students' reading skills of words with irregular spellings by using the TGT cooperative learning technique after studying were significantly higher than before studying at a statistical level of .05. This indicates that the TGT cooperative learning technique is effective in improving students' reading skills of words with irregular spellings.

Keywords: Skills Development, Reading words, Spelled With Irregular Consonants, Cooperative Learning with TGT Technique

การพัฒนาทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

ภัทราวดี สนั่นลี ^{1*}, นิชาภาภักดิ์ กันขุนทด ² และ นาดยา หกพันนา ³

1, 2, 3 คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

* Corresponding author. E-mail: pattarawadeesontalee@gmail.com โทรศัพท์ 0967523935

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 9 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT จำนวน 8 แผน และแบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีลักษณะเป็นข้อสอบ ถูก-ผิด จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราโดยรวม เท่ากับ 70.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรา พบว่า คำในมาตราแมกม มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงสุด เท่ากับ 80.00 รองลงมา คือ คำในมาตราแมกน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 68.89 ต่ำลงมา คือ คำในมาตราแมกบ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 57.78 ส่วนคำในมาตราแมกด มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละต่ำที่สุด เท่ากับ 53.33 และนักเรียนมีทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีประสิทธิภาพในการปรับปรุงทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียน

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะ, การอ่านคำ, ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา, การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

© 2024 JCERD: Journal of Creative Education Research and Development

บทนำ

ภาษาไทยมีความสำคัญอย่างมากสำหรับคนไทย การรู้ภาษาไทยที่ถูกต้องและเป็นระบบจำเป็นต้องการวางรากฐานถูกต้องและมั่นคง การอ่านให้ถูกต้องนั้นถือเป็นปัจจัยหลักที่ควรให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก เพราะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ การอ่านไม่ออกเป็นผลให้การเรียนรู้ในศาสตร์วิชาอื่นเป็นไปได้ยาก การมีพื้นฐานทางทักษะภาษาไทยที่ดีนั้นควรเริ่มจากการเรียนรู้ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เนื่องจากการศึกษาในระดับนี้เป็นการศึกษาภาคบังคับที่เน้นการวางพื้นฐานที่สำคัญต่อการเรียนการสอนในระดับที่สูงขึ้น โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษาไทย คือ นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กำหนดให้เป็นกลุ่มวิชาพื้นฐานของทุกระดับชั้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) นอกจากนั้นการอ่านยังเป็นทักษะที่สำคัญของมนุษย์ ซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการศึกษาและในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังสามารถนำความรู้จากการอ่านไปใช้พัฒนาตนเองและสังคมได้อีกด้วย

จากประสบการณ์การสอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาของผู้วิจัยนั้น พบว่านักเรียนมีปัญหาเรื่อง การอ่าน คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เมื่อนักเรียนเห็นคำแล้วไม่สามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้ นักเรียนมีปัญหาในการอ่าน สะกดคำในเรื่องของการอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาราอยู่ในระดับที่สูงที่สุด เนื่องจากมาตราตัวสะกดใน ภาษาไทย นั้นมี ทั้งสิ้น 9 แม่ ได้แก่ แม่ ก กา (ไม่มีตัวสะกด) แม่ ก ก แม่ ก ด แม่ ก บ แม่ ก ง แม่ ก น แม่ ก ย และแม่ ก วย ซึ่งมาตราตัวสะกดทั้ง

8 แม่ แบ่งออกตามลักษณะของมาตราตัวสะกด ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราเพียง ตัวเดียว มี 4 แม่ ได้แก่ แม่กง แม่เกย แม่กม และแม่เกว ส่วนมาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดตรงตาม มาตราและไม่ตรงตามมาตรา มี 4 แม่ ได้แก่ แม่กก แม่กบ แม่กน และแม่กด (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ซึ่งมาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรานั้น มีจำนวนตัวสะกดในแต่ละแม่มากกว่า 1 ตัว ดังนั้นนักเรียนอาจจะสับสนในการอ่านคำ การออกเสียงผิด และการไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งเกิดจากการขาดการฝึกฝน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักเกณฑ์ทางภาษายังไม่ดีพอ (จิธาภรณ์ จูมาศ, 2563)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีจากตำรา เอกสาร และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า เทคนิคการจัดการเรียนรู้ซึ่งมีหลายเทคนิควิธีการ และพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT เป็นการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้นักเรียนรวมกันเป็นกลุ่มย่อย 4-5 คน สมาชิกในกลุ่มมีระดับความสามารถแตกต่างกัน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้ทำการทดสอบความรู้โดยใช้เกมการแข่งขัน ซึ่งในการแข่งขันครูจะจัดให้นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนระดับเดียวกันแข่งขันกัน คะแนนที่ได้จากการแข่งขันของสมาชิกแต่ละคนจะนำเอามาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม กลุ่มที่ได้รับรางวัลคือกลุ่มที่ทำคะแนนได้ (ปิยบุตร ทรัพย์สุคนธ์, 2561) ซึ่งมีกระบวนการจัดกิจกรรม ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงความรู้เข้าสู่เรื่องที่จะสอน ขั้นที่ 2 ขั้นสอน ครูนำเสนอเนื้อหาให้นักเรียนทั้งชั้นก่อน โดยใช้เทคนิควิธีที่เหมาะสม ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน ขั้นที่ 3 ขั้นจัดทีม ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-6 คนโดยละนักเรียนที่มีความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ขั้นที่ 4 ขั้นการแข่งขัน นักเรียนแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกันตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนและมอบรางวัลทีมที่ได้คะแนนสูงสุด (สารสิน เล็กเจริญ, 2554) สมาชิกของทีมจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของทีม เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับความรู้จากการลงมือหาความรู้เป็นทีม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียน เพื่อการใช้ในชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้ โดยมุ่งให้นักเรียนอ่านคำพื้นฐานได้ถูกต้อง และรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้วิจัยมีความสนใจที่จะใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้สามารถอ่านคำได้อย่างถูกต้อง มีความกระตือรือร้น สนุกสนานท้าทาย และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราในระดับประถมศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT การวิจัยในครั้งนี้ใช้กระบวนการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) ผู้วิจัยกำหนดวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 9 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ประกอบไปด้วย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 แผน

2.1.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

- ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา และแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

- ศึกษาทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

- เขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง

- นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ

- นำคะแนนประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้วมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยจากการประเมินแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า (RatingScale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

- ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

2.2 แบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2.1 การสร้างแบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ การสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

- ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะทางด้านการอ่านภาษาไทย รวมทั้งศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

- วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง จุดประสงค์การเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

- สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับการวัดทักษะทางด้านภาษาไทย จำนวน 40 ข้อ เป็นข้อสอบแบบอ่าน มีเกณฑ์การให้คะแนนคือ อ่านถูก ให้ 1 คะแนน อ่านผิดหรือไม่อ่าน ให้ 0 คะแนน

- นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความสอดคล้องกับทักษะการอ่านภาษาไทย

- วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยพิจารณาข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 – 1.0 ถือว่าเป็นข้อสอบที่มีความสอดคล้อง

2.3 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา หลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าก่อนการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 9 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจากแบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ได้ทำการวิเคราะห์ ดังนี้

- วิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

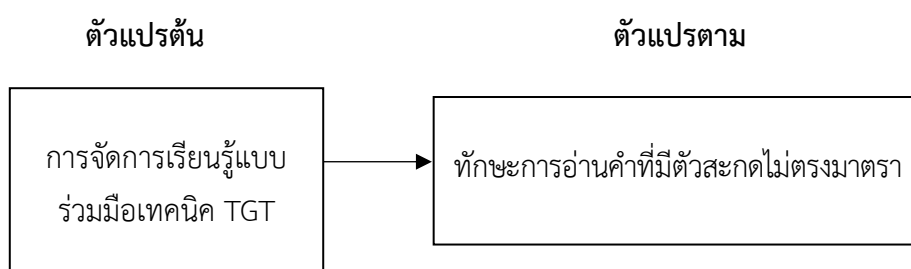
- เปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

- นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนนำมาหาค่าคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำผลมาแปลค่าตามเกณฑ์การแปลผลของคะแนน

- เปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้จากการหาจากคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษา ทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้อง ทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT พบว่า หลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยรวม เท่ากับ 70.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรา พบว่า คำในมาตราแม่มก มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงสุด เท่ากับ 80.00 รองลงมา คือ คำในมาตราแม่มก มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 68.89 ต่ำลงมา คือ คำในมาตราแม่มก มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 57.78 ส่วนคำในมาตราแม่มก มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละต่ำที่สุด เท่ากับ 53.33

2. ทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT พบว่า หลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สูงกว่าก่อนใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ที่เกิดขึ้นดังกล่าว เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการการพัฒนาทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนให้สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้อย่างถูกต้อง ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรามากขึ้น ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรายวิชาภาษาไทย สามารถต่อยอดในระดับชั้นที่สูงขึ้น โดยสังเกตจากแบบทดสอบอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ซึ่งสอดคล้อง อุกฤษณ์ ทองอยู่ (2562) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ สนุกสนานกับการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ มีความเอาใจใส่รับผิดชอบตัวเองและกลุ่มร่วมกับสมาชิกอื่น และ จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช (2542) กล่าวว่า ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่ม ทุก ๆ คน มีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน ร่วมกันคิด ทำให้เกิดการระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกันเพื่อประเมินวิธีการและคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มาก และวิเคราะห์ตัดสินใจเลือก

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังใช้ การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) หลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ จิธาภรณ์ จูมาศ (2563) ศึกษาผลการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการบริหารจัดการสมอง คะแนนการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสริตา ลิปรีชา (2564) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงตัวสะกดไม่ตรง มาตรา แม่ กด โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

ผลการพัฒนาทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราโดยรวม เท่ากับ 70.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรา พบว่า ค่าในมาตราแม่กก มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงสุด เท่ากับ 80.00 รองลงมา คือ ค่าในมาตราแม่กน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 68.89 ต่ำลงมา คือ ค่าในมาตราแม่กบ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 57.78 ส่วนค่าในมาตราแม่กด มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละต่ำที่สุด เท่ากับ 53.33 และนักเรียนมีทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีประสิทธิภาพในการปรับปรุงทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 ครูผู้สอนอธิบายวิธีการแข่งขันให้นักเรียนเข้าใจทุกคน เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนนำไปใช้ได้ถูกต้อง

1.2 ครูผู้สอนควรเตรียมการดูแลเอาใจใส่ในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด ถ้าผู้เรียนขาดความเอาใจใส่และความรับผิดชอบ จะทำให้ผลงานของกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จตามที่คาดหวัง

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

2.1 ควรมีการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับการสอนรูปแบบอื่นๆ เช่น การเสริมแรงทางบวก

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ในทุกระดับชั้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.
- จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช. (2542). *นวัตกรรมการศึกษาไทย : รูปแบบการเรียนการสอน* "นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการศึกษา". ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จิฬาภรณ์ จูมาศ. (2563). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐานร่วมกับการบริหารจัดการของสมอง*. มหาวิทยาลัยนเรศวร
- ปิยบุตร ทรัพย์สุคนธ์. (2561). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และทักษะการทำงานกลุ่ม ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT เรื่อง โครงสร้างและหน้าที่ของพืชดอก ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยรังสิต
- สรिता ลิปรีชา. (2564). *การพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กด โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. มหาวิทยาลัยรังสิต/ปทุมธานี.
- สารสิน เล็กเจริญ. (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ*. มหาวิทยาลัยศิลปากร/นครปฐม.
- อุกฤษฏ์ ทองอยู่. (2562). *การพัฒนาความสามารถการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต/กรุงเทพฯ.

The Development of English vocabulary pronunciation skills of Prathom 1/1 students using Picture Inductive Word Model (PWIM)

Saranya Chantararat ^{1*}, Nichapha Kankhunthod ² and Nataya Hokpanna ³

^{1,2,3} Faculty of Education and Educational Innovation, Kalasin University

* Corresponding author. E-mail: saranya25451@gmail.com โทรศัพท์ 0650436496

ABSTRACT

This research aimed to develop English vocabulary pronunciation skills of Prathom 1/1 students using the Pictures Word Inductive Model (PWIM) learning management and to compare the English vocabulary pronunciation skills of Prathom 1/1 students before and after using the Pictures Word Inductive Model (PWIM) learning management. The sample group used in the study was 19 Prathom 1/1 students studying in the first semester of the 2024 academic year by purposive sampling. The research instruments consisted of 6 lesson plans using the Pictures Word Inductive Model (PWIM) learning management and a 20-item English vocabulary pronunciation test for Prathom 1/1 students. The results of the research found that: Results of the development of English vocabulary reading skills. Students have English vocabulary reading skills of students in Year 1/1 using the Pictures Word Inductive Model (PWIM). It was found that after using the learning management Knowing the Pictures Word Inductive Model (PWIM) has an average percentage score of overall English vocabulary pronunciation skills equal to 60.26. When considering each vocabulary category, it is found that the My school vocabulary category has the highest average percentage score of 78.95. Next was the My face vocabulary category with an average score of 57.89 percent. As for the vocabulary in the Food and Drinks category, it had the lowest average percentage score of 37.72 and the results of comparing English vocabulary reading and pronunciation skills. When considering each vocabulary category, it was found that the My school vocabulary category had the highest average score of 78.95, followed by the My face vocabulary category with an average score of 57.89, and the Food and Drinks vocabulary category had the lowest average score of 37.72. The result of the comparison of the English vocabulary pronunciation skill of first year primary school students before and after using the Pictures Word Inductive Model (PWIM) learning management found that after using the Pictures Word Inductive Model (PWIM), first year primary school students had higher English vocabulary pronunciation skill than before using the Pictures Word Inductive Model (PWIM) learning management with statistical significance at the .05 level.

Keywords: Skills Development, Pronunciation, English vocabulary, Pictures Word Inductive Model (PWIM)

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM)

ศรณยา จันทะรัตน์^{1*}, นิชาภาภักดิ์ กันขุนทด² และ นาทยา หกพันนา³

^{1,2,3} คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

* Corresponding author. E-mail: saranya25451@gmail.com โทรศัพท์ 0650436496

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 19 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) จำนวน 6 แผน และแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 20 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปีที่ 1/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) พบว่า หลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยรวม เท่ากับ 60.26 เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดของคำศัพท์ พบว่า คำศัพท์หมวด My school มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงสุด เท่ากับ 78.95 รองลงมา คือ คำศัพท์หมวด My face มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 57.89 ส่วนคำศัพท์หมวด Food and Drinks มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละต่ำที่สุด เท่ากับ 37.72 และผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) พบว่า หลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 มีทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะ, การอ่านออกเสียง, คำศัพท์ภาษาอังกฤษ, การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM)

© 2024 JCERD: Journal of Creative Education Research and Development

บทนำ

ปัจจุบัน เป็นโลกที่การสื่อสารมีความสำคัญ หากสามารถสื่อสารกับผู้คนได้มากเท่าไรจะสามารถเพิ่มโอกาสหรือทางเลือกในด้านต่าง ๆ มากขึ้น ทั้งการติดต่อเพื่อค้าขาย การติดต่อเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรม การติดต่อเพื่อเจรจาและการติดต่อเพื่อจะสื่อความหมายหรือกระจายข่าวสารไปให้กว้างไกล ดังนั้นผู้คนจึงเรียนรู้ที่จะสื่อสารกันมากกว่าภายในประเทศ และตัวกลางในการสื่อสารของคนบนโลกนั้นคือ ภาษาอังกฤษ (ภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไร, 2557) กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษ จึงได้จัดให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาและมีนโยบายเร่งรัดพัฒนาคุณภาพ การสอนภาษาอังกฤษโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ ในห้องเรียนไปใช้ในการดำรงชีวิต โดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อมุ่งพัฒนาทักษะที่สำคัญ 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ซึ่งเป็นแนวทางในการปฏิบัติของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร และจัดให้เป็นวิชาพื้นฐานที่บรรจุให้นักเรียน ทุกระดับชั้นตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับชั้นอุดมศึกษา ได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และ

มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาระดับพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) จุดมุ่งหมายหลักในการเรียนภาษาประการหนึ่งคือให้สามารถใช้ภาษานั้นได้ การเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยจึงเป็นการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษาทั้งในด้านโครงสร้างทางภาษา การออกเสียงและ การเรียนรู้คำศัพท์ (อรรถนิตดา หวานคง, 2559)

คำศัพท์เป็นหน่วยพื้นฐานทางภาษาซึ่งผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เป็นอันดับแรก เพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียน ทักษะ ฟัง พูด อ่านและเขียนภาษา ดังนั้นการเรียนรู้คำศัพท์จึงมีความสำคัญต่อการเรียนภาษามาก (อภิญา บัญหล้า, 2565) เพราะคำศัพท์เป็นจุดเริ่มต้นของการอ่าน ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน หรือการอ่านออกเสียง

การเรียนภาษานั้นนอกจากความรู้ในทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนแล้ว พบว่าความรู้ในเรื่องทักษะการอ่านออกเสียง ก็มีความสำคัญอีกทักษะหนึ่ง การเรียนภาษานั้นนักเรียนจะต้องอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง และเรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ เพื่อจะใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนระดับต่อ ๆ ไป (รวีพร จุญพันธ์เกษม, ดารณี ธัญญสิริ, พรพิมล เสมเจริญ และณัฐกิตติ์เจริญสุข, 2561) การเริ่มสอนภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กที่เริ่มเรียนภาษาการออกเสียงให้ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นที่สุด เด็กจะต้องได้รับการฝึกออกเสียงสระ พยัญชนะ ต่าง ๆ ให้ถูกต้องในระยะเริ่มแรก การสอนอ่านภาษาอังกฤษในปัจจุบันโดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาได้ให้ความสนใจในการอ่านออกเสียงมากขึ้น เพราะถือว่าการสอนอ่านออกเสียงเป็นสิ่งสำคัญควรที่จะได้รับ การฝึกฝนมากเท่าๆ กับอ่านในใจ (วิภาณี พลเยี่ยม, 2552) ทั้งนี้การฝึกอ่านออกเสียงนั้นควรที่จะได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและถูกต้องตามความเหมาะสมของตัวผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในอนาคตซึ่งจากการศึกษา การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ได้แนวคิดมาจากนักการศึกษาได้แก่ (Calhoun1999), อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558) และวัชรวิภา เล่าเรียนดี (2555) การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) นี้ เป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมที่จะนำมาแก้ปัญหาการอ่านของนักเรียนและจะช่วยให้พัฒนาผลการเรียนรู้ ในด้านภาษาการอ่านและการเขียนคำศัพท์ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปภาพเป็นสื่อการเรียนรู้ รูปภาพที่ใช้ มักเป็นรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับวัตถุสิ่งของ การแสดงอาการหรือกริยา รูปภาพเกี่ยวกับเหตุการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวนักเรียน (อิสเรศ พิพัฒน์มงคลพรและ วิไล พิพัฒน์มงคลพร ,2558) จึงทำให้นักเรียนสามารถจดจำความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้น ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เพื่อเป็นการสร้างความสนใจในการเรียนให้แก่ผู้เรียน ผู้วิจัยจึงต้องจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ให้เหมาะสมและเข้าใจง่ายสำหรับผู้เรียนเพื่อที่จะสามารถพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model และนำมาพัฒนาในด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านออกเสียง รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) และพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับนักเรียนในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียง อีกทั้งยังสามารถเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับครูผู้สอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM)
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM)

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 การวิจัยในครั้งนี้ ใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน (Class Room Action Research) ผู้วิจัยกำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 19 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ประกอบไปด้วย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 6 แผน

2.1.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

- ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM)

- ศึกษาเอกสารคู่มือครูและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM)

- สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 6 แผน แผนละ 60 นาที แต่ละแผนประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและอุปกรณ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน การจัดการเรียนรู้จะเรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความง่ายไปหากิจกรรมที่มีความยากขึ้น ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 3 เรื่อง โดยจัดการเรียนรู้สัปดาห์ละ 2 ครั้ง

- นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อ ประเมินปรับปรุงแก้ไขโดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประเมินความเหมาะสมด้านเนื้อหา ด้านสื่อ และนวัตกรรม ด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหา กับจุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอนการวัดและประเมินผลของแผนการจัดการเรียนรู้

- นำคะแนนประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) โดย ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้วมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยจากการประเมินแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) ซึ่งกำหนดระดับการประเมินความเหมาะสม 5 ระดับ และพิจารณาระดับ คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541)

ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

- นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ มาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) ซึ่งกำหนดระดับการประเมิน ความเหมาะสม 5 ระดับ และพิจารณาระดับคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

- ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) ตามคำแนะนำของ ผู้เชี่ยวชาญแล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1

2.2 แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1

2.1 การสร้างแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

- ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง จุดประสงค์การเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

- ศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- สร้างแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ เป็นการสอบแบบให้นักเรียนดูรูปภาพพร้อมคำศัพท์แล้วอ่านออกเสียงคำศัพท์ มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูก ให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0

- นำแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องจุดประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบไม่สอดคล้องจุดประสงค์

- นำแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยพิจารณาข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 – 1.0 ถือว่าเป็นข้อสอบที่มีความสอดคล้อง

- นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1

3. สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 มีทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) แตกต่างกัน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมาย 19 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจากแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ได้ทำการวิเคราะห์ ดังนี้

- วิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

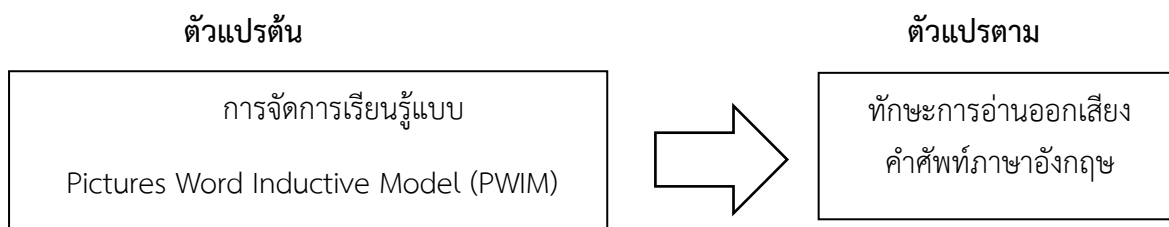
- เปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

- นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนนำมาหาค่าคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำผลมาแปลค่าตามเกณฑ์การแปลผลของคะแนน

- เปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้จากการหาจากคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษา ทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้อง ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปีที่ 1/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) พบว่า หลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยรวม เท่ากับ 60.26 เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดของคำศัพท์ พบว่า คำศัพท์หมวด My school มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงสุด เท่ากับ 78.95 รองลงมา คือ คำศัพท์หมวด My face มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 57.89 ส่วนคำศัพท์หมวด Food and Drinks มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละต่ำที่สุด เท่ากับ 37.72

2. ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) พบว่า หลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 มีทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) ที่เกิดขึ้นดังกล่าว เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ซึ่งสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นก่อนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสามารถต่อยอดในระดับชั้นที่สูงขึ้น โดยสังเกตจากแบบทดสอบการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้อง Calhoun (1990) กล่าวว่า Picture Word Inductive Model ช่วยให้นักเรียนได้ยิน ได้เห็นคำศัพท์ สามารถระบุตัวอักษรและเขียนได้ถูกต้องในเวลาหลายๆครั้ง อีกทั้งยังสะกดคำได้ถูกต้อง ในหลายครั้งและมีส่วนร่วมในการฝึกสะกดคำเหล่านั้นให้ถูกต้อง และ วัชรา เล่าเรียนดี (2555) กล่าวว่า ช่วยให้นักเรียนจำและรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น ได้รู้และเข้าใจความคิดรวบยอดหลักการอย่างแท้จริงด้วยตัวเองที่สามารถนำไปใช้ได้ต่อไป

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) หลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word

Inductive Model (PWIM) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ รัชดาภาณูญ์ ใยดี (2565) ศึกษาผลการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบ โฟนิคส์มีคะแนนการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และธิดิกานต์ จันสม (2564) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบ Jolly Phonics สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

สรุปผลการวิจัย

ผลการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษนักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปีที่ 1/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) พบว่า หลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยรวม เท่ากับ 60.26 เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดของคำศัพท์ พบว่า คำศัพท์หมวด My school มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงสุด เท่ากับ 78.95 รองลงมา คือ คำศัพท์หมวด My face มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 57.89 ส่วนคำศัพท์หมวด Food and Drinks มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละต่ำที่สุด เท่ากับ 37.72 และผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) พบว่า หลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 มีทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1.1 ครูผู้สอนควรใช้เวลาในการทบทวนเกี่ยวกับตัวอักษร ก่อนการจัดการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนรู้
- 1.2 ครูผู้สอนควรเน้นย้ำ ซ้ำไปซ้ำมา และมีการสอนเสริมหลังจากที่ได้เรียนในแต่ละชั่วโมง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียน และสามารถร่วมกิจกรรมในครั้งต่อไป
- 1.3 ครูผู้สอนควรมีการเสริมแรงต่าง ๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรเพิ่มระยะเวลาในการทบทวนบทเรียน เพื่อเป็นการทำให้นักเรียนสามารถจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น
- 2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Pictures Word Inductive Model (PWIM) ในทุกระดับชั้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ทิตินา แคมมณี. (2552). *ศาสตร์การสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 5)* กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์จำกัด.
- ธิดิกานต์ จันสม. (2564). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้ แบบ Jolly Phonics ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา. (การศึกษาลัทธิฐานศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้). วิทยาลัยปรัชญาและการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.*
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- รวีพร จรุงพันธุ์เกษม, ดารณีนฤณศิริ, พรพิมลเสมเจริญ และณัฐกิตติ์ เจริญสุข. (2561). การพัฒนารูปแบบการสอนโดยอาศัยแอปพลิเคชันการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดและเกมทายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ. (วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ).
- รัชดากาญจน์ ไยดี. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ). มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รัตนะ บัวสนธิ์. (2552). วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2555). รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด. (พิมพ์ครั้งที่ 9). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- วิญญาณี พลเยี่ยม. (2552). ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้รูปแบบการสอนแบบทางตรง. (รายงานการศึกษาระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อภิญา บัญหล้า. (2565). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกมคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบกลุ่มร่วมมือ ด้วยเทคนิค TGT เพื่อส่งเสริมการรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรรชนีดา หวานคง. (2559). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21. (คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม). วารสารสถาบันวิจัยฐานสงวร, 7(2):304-314.
- อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพรและวิไล พิพัฒน์มงคลพร. (2558). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบพิกเจอร์เวิร์ด. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Calhoun, E. (2017). *Teaching Beginning Reading and Writing with the Picture Word Inductive Model*. Retrieved from <https://books.google.co.th/books?id=mHBC95WB7TIC&dq=PWIM&hl=th&source=>
- Calhoun, E.F. (1999). *Teaching beginning reading and writing with the picture word inductive model*. Virginia: ASCD.
- Calhoun, Emily F. (1990). *Teaching Beginning Reading and Writing with the Picture Words Inductive model*. Alexandria: Virginia USA

Development scientific process skills in classification Of 4th grade primary school students Sungnoen Wittayakhom School Kham Muang District Kalasin Province
With learning management brain-based learning approaches and games

Waraphon Phaison ^{1*}, Sasitorn Sanpundorn ² and Supot Duangnet ³

^{1,2,3} Primary Education major Faculty of Education and Educational Innovation kalasin university

* Corresponding author. E-mail: waraphon.ph@ksu.ac.th โทรศัพท์ 0655687976

ABSTRACT

The objective of this research is: 1) To develop the scientific process skills in classification of 4th-grade students after learning through brain-based learning combined with games. 2) To compare the scientific process skills in classification of 4th-grade students before and after learning through brain-based learning combined with games. The research sample consisted of 17 students from a 4th-grade class, selected purposively from students who scored below 50% in a test on scientific process skills in classification. The research tools included: 1) A lesson plan on the topic of classifying living organisms, and 2) A test on scientific process skills in classification. The statistical methods used in this research were mean and standard deviation.

The research findings revealed that: 1) Students who learned through brain-based learning combined with games had an average score of 83.82% on their scientific process skills in classification, which is above the passing standard (75%). 2) There was a statistically significant improvement in students' skills at the 0.05 level, indicating that brain-based learning combined with games effectively enhanced students' classification skills.

Keywords: Scientific process skills in classification, Brain-based learning, Games

การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสูงเนินวิทยาคม อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม

วราพล ไพรสนธ์^{1*}, ศศิธร แสนพันดร² และ สุพจน์ ดวงเนตร³

^{1,2,3} วิชาเอกการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

* Corresponding author. E-mail: waraphon.ph@ksu.ac.th โทรศัพท์ 0655687976

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 17 คน เลือกแบบเจาะจงจากนักเรียนในห้องเรียนที่มีคะแนนทดสอบ เรื่อง ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท ต่ำกว่าร้อยละ 50 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การจำแนกสิ่งมีชีวิต 2) แบบทดสอบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม มีคะแนนเฉลี่ยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภทเท่ากับ 83.82% ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ผ่านการประเมิน (ร้อยละ 75) 2) นักเรียนมีทักษะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกมช่วยเสริมทักษะการจำแนกประเภทของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท, การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน, เกม

© 2024 JCERD: Journal of Creative Education Research and Development

บทนำ

ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นหัวใจสำคัญในการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเน้นการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์การแก้ปัญหา และการประยุกต์ใช้ความรู้ในชีวิตจริง ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ประกอบด้วยหลายทักษะย่อย เช่น การสังเกต การวัด การตั้งสมมติฐาน และการจำแนกประเภท ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะทักษะการจำแนกประเภท ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเปรียบเทียบ จัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล และเข้าใจความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างเป็นระบบ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) และนอกนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทักษะทางวิทยาศาสตร์ให้กับผู้เรียน โดยเน้นทั้งการเรียนรู้เนื้อหาความรู้และการพัฒนากระบวนการแสวงหาความรู้ควบคู่กันไป และควรเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทั้งเนื้อหาวิชาและกระบวนการแสวงหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ โดยการใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญ ในการเรียนวิทยาศาสตร์ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะเหล่านี้ในการแสวงหาความรู้และแก้ปัญหานอกห้องเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงควรให้ความสำคัญกับการเตรียมสื่อการเรียนรู้และวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอ พร้อมทั้งให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงเพื่อเรียนรู้ด้วยตนเอง (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2546)

การจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning: BBL) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับธรรมชาติการทำงานของสมอง ส่งเสริมให้สมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาของผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสมดุล และเป็นการนำเอาองค์ความรู้ของสมองมาใช้เป็นฐานในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างศักยภาพสูงสุดในการเรียนรู้ของมนุษย์ เป็นการ

สอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้กระบวนการเรียนพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน แก้ปัญหาการตัดสินใจ และการวางแผนในการสอนแต่ละครั้งต้องคำนึงถึงความคิดพื้นฐานตามหลักการของสมองกับการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ อารมณ์ การคิด และลงมือปฏิบัติ ต้องกระทำไปพร้อม ๆ กัน จึงเกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุด (ศศิธร เวียงวะลัย, 2556)

วิธีการสอนโดยใช้เกม เป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องต่างๆ อย่างสนุกสนานและท้าทายความสามารถ โดยผู้เรียนเป็นผู้เล่นเอง ทำให้ได้รับประสบการณ์ตรง เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมสูง เกมเป็นสื่อที่ส่งเสริม ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาช่วยให้ผู้เล่นมีผลสัมฤทธิ์ได้อย่างกว้างขวาง และความสามารถด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าและส่งเสริมความสามารถในการตัดสินใจ การสื่อสาร ความสัมพันธ์กับผู้อื่น และเจตคติทางด้านความกระตือรือร้นที่จะฟังความเห็นผู้อื่น ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาต่างๆ ได้ (ทิศนา แคมมณี, 2543) และนอกจากนี้การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเกมสามารถช่วยส่งเสริมการสังเกตและการวิเคราะห์ข้อมูลผ่านกิจกรรมที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ ตัวอย่างเช่น เกมที่ให้ผู้เล่นจำแนกสิ่งของหรือสิ่งมีชีวิตตามลักษณะสำคัญ เช่น การจำแนกสัตว์ตามประเภทอาหารหรือการจัดพืชตามลักษณะของใบและดอก เกมเหล่านี้สามารถกระตุ้นการเรียนรู้แบบเชื่อมโยง ส่งเสริมความคิดเชิงตรรกะ และสร้างความเข้าใจในแนวคิดทางวิทยาศาสตร์พื้นฐาน (สถาบันการพัฒนากระบวนการเรียนรู้, 2566)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม (Brain-Based Learning with Games) เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานความรู้จากการศึกษาด้านประสาทวิทยาศาสตร์ (Neuroscience) และการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่สนุกสนาน เช่น เกม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเน้นการออกแบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับกระบวนการทำงานของสมอง เช่น การสร้างความสนใจ การกระตุ้นความจำ และการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา (Jensen, 2565) นอกจากนี้การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท การจัดการเรียนรู้ด้วยเกมสามารถช่วยส่งเสริมการสังเกตและการวิเคราะห์ข้อมูลผ่านกิจกรรมที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ ตัวอย่างเช่น เกมที่ให้ผู้เล่นจำแนกสิ่งของหรือสิ่งมีชีวิตตามลักษณะสำคัญ เช่น การจำแนกสัตว์ตามประเภทอาหารหรือการจัดพืชตามลักษณะของใบและดอก เกมเหล่านี้สามารถกระตุ้นการเรียนรู้แบบเชื่อมโยง ส่งเสริมความคิดเชิงตรรกะ และสร้างความเข้าใจในแนวคิดทางวิทยาศาสตร์พื้นฐาน (สถาบันพัฒนากระบวนการเรียนรู้, 2566)

จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่โรงเรียนสูงเนินวิทยาคม ผู้วิจัยได้สังเกตและสัมภาษณ์นักเรียน ครูผู้สอน ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง พบว่า นักเรียนขาดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ด้านการจำแนกประเภท ซึ่งส่งผลให้การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในเรื่องต่าง ๆ ไม่สมบูรณ์ นักเรียนไม่สามารถจำแนกประเภทของสิ่งมีชีวิตได้อย่างถูกต้อง เช่น การจำแนกสัตว์ หรือพืชตามลักษณะต่าง ๆ การจำแนกสัตว์ตามชนิดของกระดูก (สัตว์มีกระดูกสันหลังและสัตว์ไม่มีสันหลัง) หรือการจำแนกพืชตามประเภทของการเจริญเติบโต (พืชใบเลี้ยงเดี่ยวและพืชใบเลี้ยงคู่) โดยนักเรียนส่วนมากเกิดความสับสนในลักษณะหรือคุณสมบัติของสิ่งมีชีวิตที่เหมือนกัน (โรงเรียนสูงเนินวิทยาคม, 2565)

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม ที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการเรียนชั้นสูงต่อไป รวมถึงเป็นแนวทางหนึ่งสำหรับครูผู้สอนในการปรับปรุง และพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ขอบเขตการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสูงเนินวิทยาคม อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 21 คน
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสูงเนินวิทยาคม อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์จำนวน 17 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจงจากนักเรียนในห้องเรียนที่มีคะแนนการทดสอบเรื่อง ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท ต่ำกว่าร้อยละ 50

1.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ เนื้อสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ เรื่องสิ่งมีชีวิต ประกอบด้วย

- 1) การจำแนกสิ่งมีชีวิต
- 2) การจำแนกสัตว์

การจำแนกพืช

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ศึกษาหลักสูตรการเรียนรู้กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ พุทธศักราช 2560 รวมถึงหลักสูตรสถานศึกษา และการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้ยังศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม พร้อมทั้งสร้างแบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการจำแนกสิ่งมีชีวิต โดยนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และได้วิเคราะห์ ผลการประเมินตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert ซึ่งประกอบด้วยด้านเนื้อหา 6 ข้อ และด้านคุณภาพสื่อ 18 ข้อ ผลการวิเคราะห์พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้อง ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.34) อยู่ในระดับ เหมาะสมมากที่สุด
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.34) อยู่ในระดับ เหมาะสมมากที่สุด
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.34) อยู่ในระดับ เหมาะสมมากที่สุด
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.34) อยู่ในระดับ เหมาะสมมากที่สุด
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.38) อยู่ในระดับ เหมาะสมมากที่สุด
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.39) อยู่ในระดับ เหมาะสมมากที่สุด
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.39) อยู่ในระดับ เหมาะสมมากที่สุด
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.39) อยู่ในระดับ เหมาะสมมากที่สุด

2.2 ศึกษาหลักสูตรการเรียนรู้กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ พุทธศักราช 2560 รวมถึงหลักสูตรสถานศึกษาและศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ การประเมินการเรียนรู้ ด้านพุทธิพิสัย วิธีการสร้างแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์และการสร้างข้อสอบแบบเลือกตอบ และสร้างแบบทดสอบนำแบบทดสอบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท โดยนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินความสอดคล้อง เพื่อหาความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา เพื่อมาคำนวณ หาค่า โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .05 ขึ้นไป ซึ่งประกอบด้วยข้อสอบ 20 ข้อ ผลการวิเคราะห์พบว่า p อยู่ระหว่าง 0.25 -0.75 มีค่า r อยู่ระหว่าง 0.25 -0.75 และมีความเชื่อมั่น (Kr-20) เท่ากับ 0.82

3. สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสูงเนินวิทยาคม อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 17 คน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ประมวลผลข้อมูลดังนี้

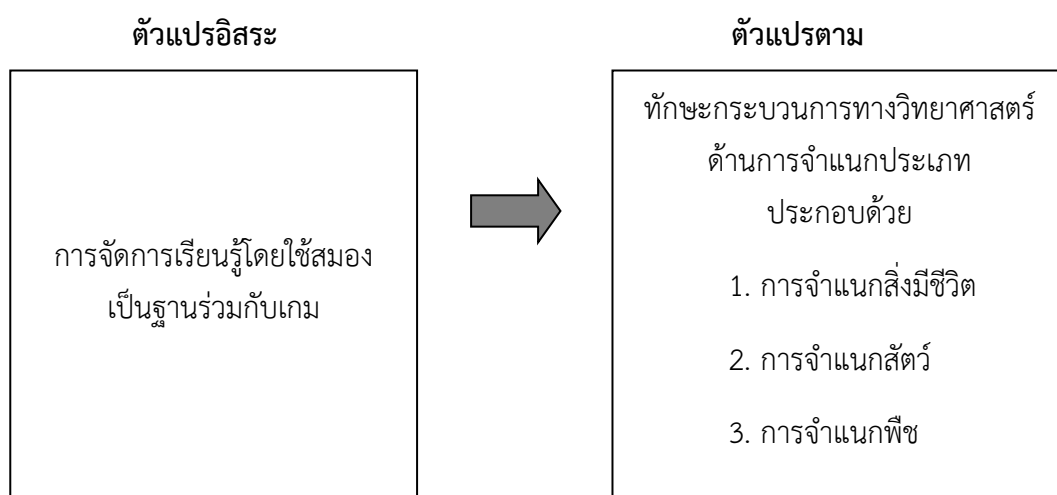
5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 วิเคราะห์หาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท โดยใช้ความถี่ และร้อยละ

5.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท โดยใช้สถิติ $t - test$ for Dependent Samples

กรอบแนวคิดการวิจัย

รายละเอียดแสดงดังภาพที่ 1

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า 1) ผลพัฒนาพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสูงเนินวิทยาคม อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยสมองเป็นฐานร่วมกับเกม พบว่าหลังการจัดการเรียนรู้โดยสมองเป็นฐานร่วมกับเกม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสูงเนินวิทยาคม อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลเปรียบเทียบทักษะทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับ เกม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท สูงกว่าก่อน การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. ผลพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสูงเนินวิทยาคม อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสูงเนินวิทยาคม อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท เท่ากับ 83.82 เมื่อพิจารณา นักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า นักเรียนได้คะแนนร้อยละระหว่าง 60.00 – 100.00 และเมื่อนำคะแนนร้อยละ ไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 75 พบว่า นักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 14 คน และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 3 คน คือนักเรียนคนที่ 2, 5 และ 6 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกมนั้นมีผลต่อนักเรียนในด้านการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท โดยช่วยเพิ่มความเข้าใจและส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเกมสามารถกระตุ้นการคิดอย่างสร้างสรรค์และทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น และนักเรียนยังไม่ถึงเกณฑ์ที่ต้องการ หรืออาจเกิดจากความไม่เหมาะสมของการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม ในบางกรณี เช่น เกมกดได้ให้ตอบ ซึ่งอาจจะยังไม่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนบางกลุ่ม เพราะการเล่นเกมที่มีการแข่งขันหรือการตอบคำถามอาจทำให้บางนักเรียนรู้สึกเครียดหรือวิตกกังวล หากนักเรียนบางคนมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการทำผิดพลาด หรือการแพ้ในเกม อาจทำให้พวกเขามีความรู้สึกไม่มั่นใจและลดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบปรับตัว (Constructivism) เน้นว่า นักเรียนจะสร้างความรู้และความเข้าใจผ่านการปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอกและประสบการณ์ของตนเอง โดย Piaget เชื่อว่าเด็กมีขั้นตอนการพัฒนาความคิดที่แตกต่างกันและต้องการประสบการณ์ ที่ตรงกับระดับพัฒนาการของพวกเขา ในขณะที่ Vygotsky เสนอว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีเมื่อมี "การสนับสนุนทางสังคม" หรือ "ZPD" (Zone of Proximal Development) ซึ่งหมายถึงระดับการเรียนรู้ที่เด็กสามารถทำได้ด้วยความช่วยเหลือ จากผู้ใหญ่หรือนักเรียนคนอื่นๆ ซึ่งนักเรียนบางคนอาจต้องการสนับสนุนที่แตกต่างกันในแต่ละขั้นตอน การเรียนรู้ เช่น นักเรียนบางคนอาจยังอยู่ในช่วงที่ต้องการความช่วยเหลือมากขึ้นหรือใช้วิธีการสอนที่มีการกระตุ้นการคิดอย่างมากมายเพื่อให้เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของพวกเขา

2. ผลเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจาก ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม นักเรียนทำข้อสอบไม่ได้แต่หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม เป็นการสอนให้นักเรียนได้เกิดความคิดและมีเกมเข้ามาช่วยในขั้นสรุปการเรียนรู้ จึงทำให้นักเรียนทำข้อสอบได้ถูกต้องดังนี้นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมกับเกมตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นวิธีสอนที่เหมาะสม สำหรับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสิ่งที่นักเรียนชอบ ค้นหาคำตอบจากสิ่งที่ตนเองสงสัยมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ได้คำตอบจากประสบการณ์จริงและตอบสนองความแตกต่างระหว่าง บุคคลอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของนพพร อิมินกุล (2564) ผลการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิตด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิค STAD สูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม มีคะแนนเฉลี่ยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภทเท่ากับ 83.82% ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ผ่านการประเมิน (ร้อยละ 75)

2) นักเรียนมีทักษะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกมช่วยเสริมทักษะการจำแนกประเภทของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนด้วยการทำกิจกรรมในการฝึกปฏิบัติเป็นสิ่งที่ดีเพราะ นักเรียนจะเกิดความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น

1.2 จากผลวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้านการจำแนกประเภท ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสูงเนินวิทยาคม อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนทำให้เห็น ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม ทำให้นักเรียน มีพัฒนาการการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ดังนั้นสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม เพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน

1.3 ครูผู้สอนที่จะนำแนวคิดนี้ไปใช้ควรนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเกม นี้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ที่น่าสนใจและความหลาย เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนด้วยการทำกิจกรรมในการฝึกปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาหน่วยการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการหารเศษส่วนบูรณาการเชื่อมโยง

2.2 ควรเพิ่มระยะเวลาในการดำเนินการสอนให้มากกว่านี้

2.3 ควรมีการจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลายให้มากขึ้น เพื่อให้เกิดกระบวนการคิดริเริ่ม คิดอย่างเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2540). แนวทางการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.

_____. (2560). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560). สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

ทิศนา ขมมณี. (2558). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2544). 14 วิธีการสอนสำหรับครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2556). ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: เอส.พรินต์ ไทย แพลคตอรี.

ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์. (2549). เกมสัปดาห์ศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พนิดา สมหวัง. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2550). การพัฒนาการเรียนการสอนภาควิชาหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศศิธร เวียงวะลัย. (2556). การจัดการเรียนรู้ (Learning Management). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2551). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานคณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว.

อรนุช ลิ้มศิริ. (2549). การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- อรรถัย ทองดี. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- Jensen, E. (2565). การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน: หลักการและการประยุกต์ใช้ในห้องเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์การศึกษา.

A ethical standards of school administrators under the nong khai primary educational service area office 1

Sapharat Chinnarin

Ban Muang School, Nong Khai Primary Educational Service Area Office 1

Corresponding author. E-mail: SapharatChinnarin@gmail.com

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the ethical standards of school administrators and 2) to compare the strategic leadership of basic education administrators under Under The Nong Khai Primary Educational Service Area Office 1 by positions, education level and work experience. The samples were 291 persons from the administration and teachers in schools under Under The Nong Khai Primary Educational Service Area Office 1 of the academic year 2024. The instruments using for this research were 5 rating scales questionnaires with the reliability of 0.94. The statistics used for data analysis were: frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and f-test (one-way ANOVA).

The results of the study were as follows:

1. For overall the ethical standards of school administrators under The Nong Khai Primary Educational Service Area Office 1 were in high level. Considering each individual aspect revealed that the highest mean was respect for human dignity. The lowest mean was making the right decisions and doing the right thing.
2. The comparative results of the opinions towards the ethical standards of school administrators under The Nong Khai Primary Educational Service Area Office 1 found that the administrators and teachers with different positions, education level and work experience had their no different opinions towards the ethical standards of school administrators.

Keywords: Standards, Ethical, Ethical Standards of School Administrators

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1

สภารัตน์ จิณรินทร์

โรงเรียนบ้านม่วง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1

Corresponding author. E-mail: SapharatChinnarin@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษามาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา 2) เปรียบเทียบมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 การศึกษา 2567 จำนวน 291 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการทดสอบค่าเอฟ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ คำนึงถึงสิทธิเด็ก และยอมรับความแตกต่างของบุคคล ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านกล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

2. ผลการเปรียบเทียบมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 โดยรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: มาตรฐาน, จริยธรรม, มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา

© 2024 JCERD: Journal of Creative Education Research and Development

บทนำ

จากสถานการณ์ของการเปลี่ยนแปลงโลกในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงทั่วทุกภาคส่วน ทั้งด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา จากการแพร่กระจายของข้อมูล สารสนเทศ และองค์ความรู้ด้านต่าง ๆ ที่มีการเชื่อมโยงกันแทบทุกประเทศทั่วโลกด้วยเทคโนโลยี สารสนเทศที่ทันสมัยและรวดเร็วทั้งในด้านการติดต่อสื่อสาร การถ่ายเทสินค้า บริการเงินตราข้อมูล ข่าวสารและวัฒนธรรม ประเทศไทยได้รับอิทธิพลจากกระแสโลกาภิวัตน์ เช่นเดียวกับประเทศอื่น ทั่วโลก โลกาภิวัตน์ เป็นปรากฏการณ์ที่สลายข้อจำกัดในมิติเวลาและพื้นที่ เกิดการเชื่อมโยงถึงกัน อย่างไร้พรมแดน สภาพการณ์เช่นนี้ ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของประเทศไทยในปัจจุบันและ ในอนาคต ทั้งนี้สภาวะการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงของโลก ดังกล่าวนับวันจะทวีความรุนแรง และรวดเร็วขึ้น ส่งผลให้สังคมไทยเผชิญวิกฤตความเสื่อมถอยด้านคุณธรรมและจริยธรรม มีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย ส่วนใหญ่ยึดวัตถุนิยมและเงินทองเป็นตัวตั้ง การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วผ่านกระแส โลกาภิวัตน์และโลกไซเบอร์ดังกล่าว ทำให้คนไทยมุ่งแสวงหาความสุขและสร้างอัตลักษณ์ส่วนตัวผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เกิดเป็นวัฒนธรรมย่อย ร่วมสมัยที่หลากหลาย ในรูปแบบการรวมกลุ่มของบุคคลที่สนใจเรื่องเดียวกัน โดยวัฒนธรรมที่บ่งบอกถึงความเป็นไทยไม่สามารถแสดงบทบาทได้ชัดเจน ขณะเดียวกันสังคมไทยก็เผชิญกับความ เสื่อมถอยด้านคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสะท้อนได้จากคนในสังคมที่มีคุณธรรมในการใช้ความรุนแรง ในการแก้ไขปัญหามากขึ้น ทั้งปัญหาครอบครัว การแย่ง

ซึ่งทรัพยากรระหว่างชุมชน และความคิดเห็นแตกต่างทางการเมือง สภาพวิกฤตสังคมไทยในปัจจุบัน คุณธรรมและจริยธรรม จึงถือเป็นเรื่อง ที่สำคัญยิ่งในการทำให้คนเราอยู่ในสังคมอย่างสงบสุข ในโลกแห่งทุนนิยมปัจจุบัน ซึ่งมีการแข่งขันสูง มีการต่อสู้เอา รัดเอาเปรียบ ทำลายล้างกันในทุกวิถีทาง ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม หรือในวิถีชีวิตของคนทุกระดับ รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวที่มีการแก่งแย่งช่วงชิงทรัพยากรในทุกโอกาสและทุกสังคมตั้งแต่ สังคมเล็ก ๆ ในหมู่บ้าน ตำบล ชุมชน อำเภอ ไปจนถึงระดับประเทศ ระดับนานาชาติ อันเป็นสังคมโลกซึ่งเรียกกันว่า โลกาภิวัตน์ ที่ปัจจุบันคุณธรรมจริยธรรมจะถูกกลืนหายไป จนแทบจะไม่มีใครรู้จัก หรือคำนึงถึง ทำให้เกิดปัญหาอย่างมากมายใน สังคมทุกระดับ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ทุกฝ่าย จะต้องแสวงหาหนทางเพื่อที่จะนำเอาคุณธรรมและจริยธรรมให้คืนกลับมาสู่ สังคมปัจจุบันให้มากที่สุด (สุทัต จันทะสินธุ์, 2560)

ในขณะที่ปัจจุบันนี้มีการพูดถึงเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมในการบริหารงานกันอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารที่มีความรอบรู้และมีความฉลาดทางสติปัญญาสูง จะขาดจริยธรรมหรือธรรมจริยา และขาดซึ่งความฉลาดทางด้าน อารมณ์ อาจไม่เป็นที่ยอมรับจากผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวได้เพราะบุคคลส่วนมากต้องการความซื่อสัตย์และ ความจริงใจ เสมอต้นเสมอปลายจากผู้บริหารในองค์กรนั้น ผู้บริหารที่มีลัทธิผลประโยชน์หรือไม่โปร่งใสในการทำงาน อาจไม่สามารถ ยืนหยัดในโลกของการเปลี่ยนแปลงที่เรียกร้องความเป็นหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) นั้นได้ ดังนั้นผู้บริหารใน องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐโดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาเป็นสำคัญ จึงเป็นความหวังของการเป็นแบบอย่างที่ดีในด้าน จริยธรรมแก่สังคมเพราะผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นหัวหน้า (Figurehead) คือเป็นทั้งหัวและหน้าตาของสถานศึกษาที่สังคมเฝ้า มองอยู่เสมอ ในฐานะเป็นสถาบันหลักในสังคมผู้บริหารสถานศึกษา จึงควรเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในและนอกสถานศึกษา โดยใน สถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้นำทางวิชาการ กระตุ้นให้ครูสอนให้ดีที่สุด เพื่อให้นักเรียนบรรลุตามวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ของสถานศึกษาให้ได้ (ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี, 2559)

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปัจจุบันสังคมไทยกำลังประสบกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทุจริต คอร์รัปชัน ซึ่งเห็นได้ จากข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏในสื่อต่าง ๆ หลายประเภท หนึ่งในปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นจะพบว่าในแวดวงทางการศึกษามากที่สุดและ ยังมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งที่กฎหมายหรือข้อบังคับในรูปแบบของโทษทางวินัยแล้ว นั้นแสดงให้เห็นว่าปัจจุบันผู้บริหาร ครูอาจารย์ และผู้ใหญ่ในสังคมจำนวนมากยังขาดคุณธรรมและจริยธรรม แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนและกลุ่มของตนอย่างขาด มนุษยธรรม การทุจริตในสังคมไทยระหว่างช่วงเวลากว่าทศวรรษจนถึงปัจจุบันพบว่ามีเพิ่มขึ้น ส่งผลเสียต่อประเทศอย่าง มหาศาลและเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ในทุกมิติ รูปแบบการทุจริตจากเดิมที่เป็นทุจริตทางตรง ไม่ซับซ้อน อาทิ การรับสินบน การจัดซื้อจัดจ้าง การทุจริตเชิงนโยบาย การทุจริตข้ามแดนข้ามชาติ ซึ่งเชื่อมโยงไปสู่อาชญากรรม อื่น ๆ มากมายและ ส่งผลกระทบทางลบในวงกว้าง นับเป็นปัญหาที่สังคมกำลังเผชิญกับวิกฤต เรื่องจริยธรรมของผู้นำ พบว่า ปัญหาผู้บริหารที่ไม่มีจริยธรรมจำนวนมาก ปัญหาดังที่เกิดขึ้นนำไปสู่การร่วมมือกันของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการจึงได้มี นโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาด้านการปราบปรามการทุจริตเป็นนโยบายที่รัฐบาลเล็งเห็นความสำคัญในการปฏิบัติงาน ในวิชาชีพ โดยเฉพาะการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐทุกภาคส่วนและเพื่อให้การปฏิบัติงานในวิชาชีพเป็นไปด้วยความถูกต้องจึง จำเป็นที่ต้องมีระเบียบข้อบังคับ เพื่อใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษายึดถือ และปฏิบัติตามที่คุรุสภาที่มีการกำหนด มาตรฐานวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาขึ้น โดยได้กำหนดเป็นจรรยาบรรณของวิชาชีพตามแบบแผนพฤติกรรมตาม จรรยาบรรณของวิชาชีพ เพื่อประมวลพฤติกรรมที่เป็นตัวอย่างของการประพฤติปฏิบัติ ประกอบด้วยพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และพฤติกรรมที่ไม่พึง ซึ่งหากผู้นำไม่มีจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานในการบริหารแล้วนั้น ก็ไม่สามารถแก้วิกฤตต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในประเทศได้ เช่น ปัญหาทางสังคมเศรษฐกิจ การเมือง สิ่งแวดล้อม ที่มุ่งให้ผู้บริหารสถานศึกษามีประสิทธิภาพ เป็นคนดีในการ บริการวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีเกียรติมีศักดิ์ศรี มีกฎเกณฑ์มาตรฐานจรรยาบรรณ ซึ่งจรรยาบรรณมีความสำคัญและ จำเป็นต่อทุกอาชีพ ทุกสถาบัน และหน่วยงาน เพราะเป็นที่ยึดเหนี่ยวควบคุมการประพฤติปฏิบัติด้วยความดีงาม ดังนั้น ความ ประพฤติของผู้นำจึงต้องแสดงออกถึงการเป็นผู้มีศีลธรรม ในฐานะผู้นำต้องมีความระมัดระวังเป็นพิเศษในการใช้อำนาจหน้าที่ ของตนอย่างมีจริยธรรม การแสดงทัศนคติหรือการตัดสินใจต่างๆ จะต้องให้ทุกคนเห็นว่าตั้งอยู่บนพื้นฐานของความมีเหตุผลของ จริยธรรม (สุชาติ นันทะไชย, 2554)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษามาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 เพื่อศึกษาระดับมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 เพื่อเป็นการกระตุ้นหรือจูงใจให้แก่ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและสังคม ร่วมกันประกาศคุณงามความดีในด้านจริยธรรมของผู้บริหารที่ในปัจจุบันสิ่งเหล่านี้ได้เป็นเครื่องหมายคำถามของสังคมเกี่ยวกับการบริหารงานของผู้นำ และให้ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบดีงาม เกิดผลอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่อองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ ทำให้การขับเคลื่อนงานต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษามาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษามาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 โดยมีขอบเขต การวิจัย ดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 จากจำนวน 156 โรงเรียนประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 127 คน และครู จำนวน 1,148 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,275 คน (สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1, 2567)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 291 คน จาก 156 โรงเรียน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Mogan, 1970) และสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมีจำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check - List) ได้แก่ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษามาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 ประกอบด้วย 8 ด้าน ได้แก่ ด้านยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้านซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ ด้านกล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม ด้านคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ ด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ด้านปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ ด้านดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ และด้านการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ คำนึงถึงสิทธิเด็ก และยอมรับความแตกต่างของบุคคล เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert's five rating scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 แตกต่างกัน

3.2 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 แตกต่างกัน

3.3 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มี ประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 แตกต่างกัน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ด้วยตนเอง พร้อมทั้งนัดหมาย เวลา และสถานที่ ขอรับแบบสอบถามคืน เสร็จแล้วนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วดำเนินการวิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์โดยหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

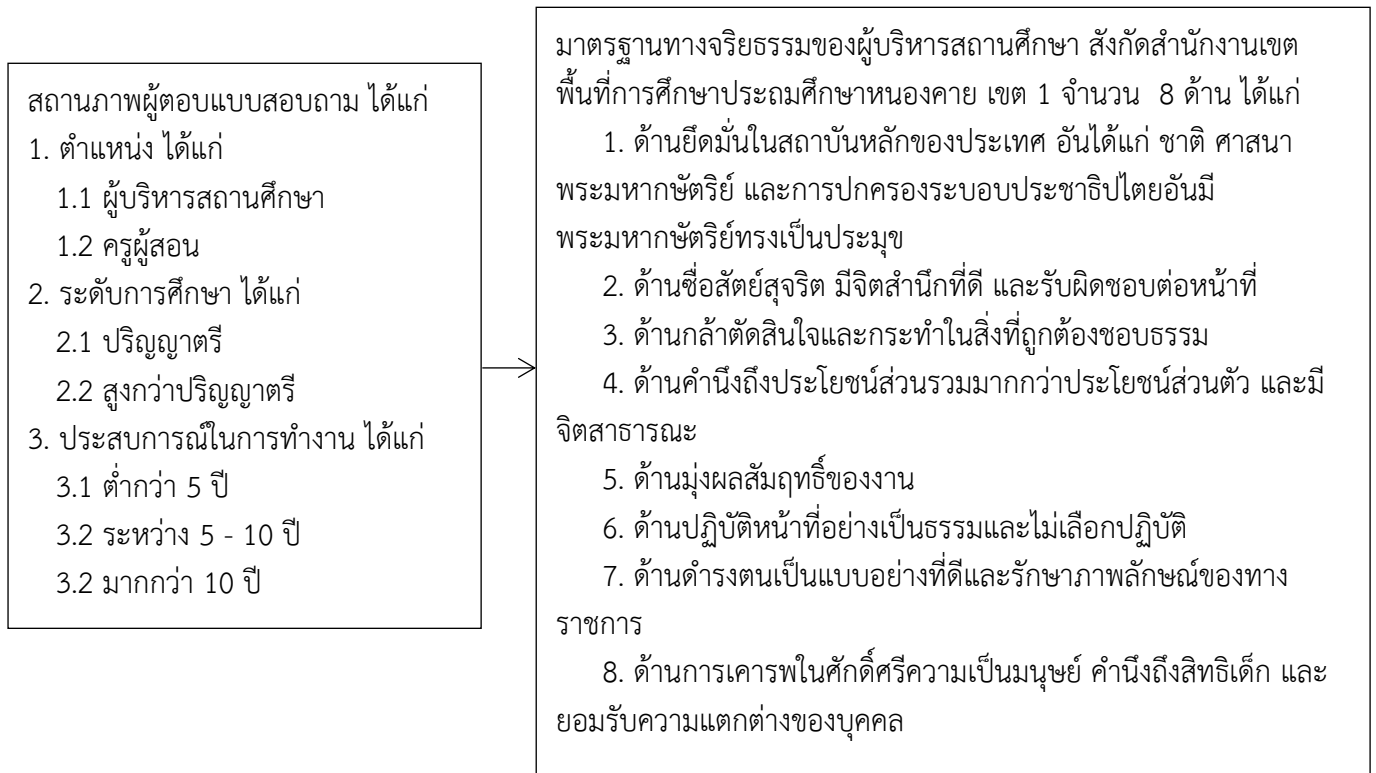
5.2 การศึกษามาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วแปลความหมาย โดยเทียบกับเกณฑ์ (Criteria) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

5.3 การเปรียบเทียบการศึกษามาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 จำแนกตาม ตำแหน่ง และระดับการศึกษา โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระจากกัน (Independent Samples)

5.4 การเปรียบเทียบการศึกษามาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีการทดสอบตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าการศึกษามาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบตามมาตรฐานทางจริยธรรมจากพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562, ประมวลจริยธรรมของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2564, ประมวลจริยธรรมของข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2564, ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ.2563) และข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาวิชาชีพ พ.ศ. 2550 ประกอบด้วย 8 ด้าน ประกอบด้วย ด้านยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้านซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ ด้านกล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม ด้านคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ ด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ด้านปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ ด้านดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ และด้านการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ คำนึงถึงสิทธิเด็ก และยอมรับความแตกต่างของบุคคล กรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ คำนึงถึงสิทธิเด็ก และยอมรับความแตกต่างของบุคคล รองลงมา คือ ด้านคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ ด้านดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ ด้านซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ ด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ด้านยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และด้านปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านกล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

2. การเปรียบเทียบมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 การเปรียบเทียบมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 การเปรียบเทียบมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มี ประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ คำนึงถึงสิทธิเด็ก และยอมรับความแตกต่างของบุคคล ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารได้ส่งเสริมให้องค์กรตระหนักรู้ถึงความ แตกต่างของบุคคล ไม่กลั่นแกล้งหรือล้อเลียนบุคคลอื่น ปฏิบัติตนและสนับสนุนการเคารพให้เกียรติกันเสมอ ทั้งต่อหน้าและลับ หลัง และเคารพในความหลากหลายทางวัฒนธรรม สิทธิและเสรีภาพในความเป็นปัจเจกบุคคล และความเป็นตัวผู้อื่น ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ อนิสรา จันทะกุล (2566) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงราย ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัด เชียงราย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิเนศ อนุภักดิ์ (2566) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ภาวะผู้นำเชิง จริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในเครือข่ายเมืองสตูลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในเครือข่ายเมืองสตูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล ใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมร ชัยโย (2565) ได้ทำการศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนาผู้บริหาร สถานศึกษาตามมาตรฐานทางจริยธรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สภาพ ปัจจุบันตามมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา หนองคาย เขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อมาตรฐาน ทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาอาจ ได้รับการกำหนดไว้อย่างเป็นระบบและชัดเจนจากหน่วยงานต้นสังกัด ทำให้ทุกคนที่อยู่ในระบบการศึกษา ทั้งผู้บริหารและ ครูผู้สอน มีความเข้าใจและรับรู้ในทิศทางเดียวกัน และการอบรมพัฒนาเกี่ยวกับจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพที่จัดขึ้นโดย หน่วยงานการศึกษา อาจทำให้ผู้บริหารและครูมีแนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมไปในทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิเนศ อนุภักดิ์ (2566) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในเครือข่ายเมืองสตูลสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในเครือข่าย เมืองสตูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล จำแนกตามตำแหน่งที่ต่างกันภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมไม่แตกต่าง กัน

3. การเปรียบเทียบมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา หนองคาย เขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก มาตรฐาน ทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นข้อกำหนดกลางที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม ไม่ว่าจะมีความรู้ระดับการศึกษาสูงหรือต่ำกว่า ทำให้ เกิดแนวทางปฏิบัติที่คล้ายคลึงกัน และหลักสูตรและแนวทางการพัฒนาวิชาชีพสำหรับครูและผู้บริหารมักให้ความสำคัญกับ จรรยาบรรณวิชาชีพ ส่งผลให้ผู้ผ่านการศึกษาระดับต่าง ๆ มีพื้นฐานด้านจริยธรรมที่ไม่แตกต่างกันมาก ซึ่งสอดคล้องกับ

งานวิจัยของ อีเรนศ อนุภักดิ์ (2566) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในเครือข่ายเมืองสตูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในเครือข่ายเมืองสตูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล จำแนกตามวุฒิการศึกษาที่ต่างกันภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน

4. การเปรียบเทียบมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจาก มาตรฐานจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นแนวทางที่ถูกกำหนดโดยหน่วยงานภาครัฐและใช้บังคับกับทุกคนในระบบการศึกษา ทำให้ไม่ว่าจะมีประสบการณ์มากหรือน้อย ผู้บริหารและครูผู้สอนก็ยึดถือแนวปฏิบัติเดียวกัน และการที่ครูและผู้บริหารทุกระดับต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ อาจทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรมไม่มีความแตกต่างกันมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อีเรนศ อนุภักดิ์ (2566) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในเครือข่ายเมืองสตูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในเครือข่ายเมืองสตูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล จำแนกตามประสบการณ์การทำงานบริหารที่ต่างกันภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนิศรา จันทะกุล (2566) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงาน โดยภาพรวม ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

1. มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ คำนึงถึงสิทธิเด็ก และยอมรับความแตกต่างของบุคคล ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านกล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

2. ผลการเปรียบเทียบมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1.1 ผู้บริหารควรปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายของบ้านเมือง
- 1.2 ผู้บริหารควรปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างตรงไปตรงมาไม่แสวงหาผลประโยชน์อื่น
- 1.3 ผู้บริหารควรมีการศึกษาเรียนรู้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและนำมาใช้ในการประกอบการตัดสินใจ
- 1.4 ผู้บริหารควรเป็นผู้ที่กระทำแต่สิ่งดีงาม มองโลกในแง่ดีซึ่งเป็นการกระทำโดยไม่หวังผลตอบแทน
- 1.5 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนานตนเองเรียนรู้งานไปพร้อมๆกับการทำงานที่ยึดผลลัพธ์เป็นหลัก
- 1.6 ผู้บริหารควรสถานศึกษาเป็นผู้ที่อำนวยความสะดวกต่อผู้รับบริการด้วยความมีเมตตาอย่างเต็มที่
- 1.7 ผู้บริหารควรปฏิบัติตนเป็นข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดีเป็นแบบอย่างต่อผู้อื่น
- 1.8 ผู้บริหารควรส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิเด็กทั้งในหลักสูตรการเรียนและกิจกรรมนอกเวลา

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 เพื่อหาปัจจัยที่เอื้อต่อการนำไปพัฒนาสถานศึกษาต่อไป

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1

2.4 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิภาพ และ ประสิทธิภาพของสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- ธีรเนศ อนุภักดิ์. (2566). *ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในเครือข่ายเมืองสตูลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสตูล*. สารนิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี. (2559). *ภาวะผู้นำองค์กรยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: ธรรมกมลการพิมพ์.
- สุชาติ นันทะไชย. (2554). *จริยธรรมวิชาชีพสำหรับผู้บริหารทางการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สามเจริญพาณิชย์.
- สุทัต จันทะสินธุ์. (2560). *รูปแบบภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมแบบบูรณาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาผู้นำทางการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1. (2567). *ข้อมูลสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1, [ออนไลน์]*, แหล่งที่มา: <http://www.nkedu1.go.th/NEW2563> [15 กรกฎาคม 2567].
- อมร ชัยโย. (2565). *แนวทางการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาตามมาตรฐานทางจริยธรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีนครินทร์ เขต 1*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาคณะกรรมการ บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- อนิตรา จันทะกุล. (2566). *การศึกษาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงราย*. การศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา.
- Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3), 607 – 610.

The Relationship between the Creative Leadership of the School Administrators and the School Effectiveness in the Nonsang District under Nongbualamphu Primary Educational Service Area Office 1

Jitlada Singnoi

Ban Thin School, Nong Bua Lamphu Primary Education Service Area Office 1

Corresponding author. E-mail: ChitladaSinghnoi@gmail.com

ABSTRACT

The objective of this research is to: 1) Study the creative leadership of school administrators in the Nonsang District under Nongbualamphu Primary Educational Service Area Office 1. 2) Study the effectiveness of schools in the Nonsang District under Nongbualamphu Primary Educational Service Area Office 1 and 3) Study the relationship between creative leadership and the effectiveness of schools in the Nonsang District under Nongbualamphu Primary Educational Service Area Office 1. The sample group consisted of 211 administrators and teachers with sample size determined using Krejci & Morgan's table and stratified random sampling. The instrument used to collect data is a 5-level rating scale. Data were collected by questionnaire with content validity of 0.67-1.00 and reliability of 0.959. The statistics used in data analysis include mean, standard deviation, and Pearson correlation coefficient.

The results showed that: 1) The creative leadership of school administrators in the Nonsang District, under Nongbualamphu Primary Educational Service Area Office 1, was at the highest level overall and in all aspects. The aspect with the highest average score was vision, while the aspect with the lowest average score was consideration of individual differences. 2) The effectiveness of educational institutions in the Nonsang District, Nongbualamphu Primary Educational Service Area Office 1, was generally at a high level in all aspects. The aspect with the highest average score is the learning environment, while the aspect with the lowest average score was student achievement. 3) The relationship between creative leadership and the effectiveness of educational institutions in the Nonsang District, under Nongbualamphu Primary Educational Service Area Office 1, was highly linear in a positive direction, with statistical significance at the 0.01 level.

Keywords: Creative Leadership, effectiveness, Effectiveness of educational institutions

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา ในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

จิตรลดา สิงห์น้อย

โรงเรียนบ้านถิ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

Corresponding author. E-mail: ChitladaSinghnoi@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 2) ศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 211 คน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 169 คนและครู จำนวน 42 คน โดยใช้ตารางเทียบหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน และการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาตั้งแต่ 0.67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.959 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมและทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล 2) ประสิทธิผลของสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมและทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความสำเร็จของผู้เรียน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นระดับสูงมาก ในทิศทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์, ประสิทธิภาพ, ประสิทธิภาพของสถานศึกษา

© 2024 JCERD: Journal of Creative Education Research and Development

บทนำ

การปฏิรูปการศึกษาหรือการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในระดับโรงเรียนนั้นขึ้นอยู่กับผู้บริหารซึ่งในปัจจุบันนี้การบริหารโรงเรียน หรือองค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชนต่างเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องเป็นคนที่พัฒนาหรือปรับปรุงวิธีการดำเนินการบริหารเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพสูงสุด ผู้บริหารมีความจำเป็นเพราะเป็นผู้ที่สามารถเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรให้บุคลากรได้มากขึ้น ผู้บริหารยังมีส่วนที่ทำให้องค์กรสามารถปรับตัวกับสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างเหมาะสมด้วย (กฤษฎา เขียววัฒนสุข, 2561) ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาปรับปรุงสถานศึกษา รวมถึงเป็นผู้ที่มีบทบาทและอิทธิพลต่อการดำเนินงานในสถานศึกษา และเป็นผู้ที่จะนำพาสถานศึกษาไปสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ มีความรู้เหมาะสมที่จะนำไปต่อยอดในการเรียนระดับสูงขึ้นในอนาคตได้ นอกจากนี้ ผู้บริหารเชิงสร้างสรรค์ คือ ผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การปฏิบัติงานของครูและบุคลากรในสถานศึกษา ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเป็นผู้บริหารเชิงสร้างสรรค์ เช่น มีความมุ่งมั่นเป็นคนที่ตัดสินใจเด็ดขาดหรือสามารถมอบอำนาจในการตัดสินใจให้ผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม มีความรู้สึกที่เป็นส่วนหนึ่งขององค์กร สามารถเป็นที่ไว้วางใจของร่วมงาน มีการบริหารที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ มีจิตใจที่โอบอ้อมอารีซื่อสัตย์สุจริต เข้าใจถึงความหลากหลายของบุคลากรรวมทั้งยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง และมีความเป็นธรรม มีวิสัยทัศน์ในการบริหาร มีจินตนาการ มีความยืดหยุ่นใน

การทำงานเพื่อหาแนวทางใหม่ มีความคิดสร้างสรรค์ มีอิสระในความคิดและสนับสนุนความคิดใหม่ๆ เสมอ ให้ความหวังให้ความรู้ มีความมุ่งมั่นและทุ่มเทให้งาน มุ่งหวังประสบความสำเร็จ เหล่านี้ล้วนเป็นคุณสมบัติของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ (เสาวลักษณ์ พิมพ์สายทอง, 2562) เมื่อพิจารณาความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีความสามารถด้านภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ มีไหวพริบ และมีข้อมูลในเรื่องที่เป็นประเด็นปัญหา การแก้ปัญหาของผู้นำต้องอาศัยความรู้ที่จะกำหนดแนวความคิด การมีเขววันปัญญาจะช่วยให้มีเกิดความคิดสร้างสรรค์ มีความคล่องแคล่วและมีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี เป็นผู้ที่สามารถรับมือกับความขัดแย้งและความวุ่นวายได้เป็นอย่างดี ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ต้องยึดถือความถูกต้อง มีพลังที่จะฟันฝ่าอุปสรรคและเป็นคนเปิดเผยตรงไปตรงมา ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ผู้นำมีคุณลักษณะของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ประกอบด้วย การสร้างทีมงาน การฟังการตัดสินใจอย่างมีอิสระและความรู้ในการธำรงรักษาบุคลากร องค์การ สามารถส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลมีความคิดสร้างสรรค์ได้ด้วยการให้บุคคลมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ดำเนินการต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการและความจำเป็นขององค์การ เปิดโอกาสให้บุคคลมีเวลาในการคิดแก้ปัญหา ชักชวนคนให้ทำสิ่งดีๆ ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลหาวิธีการใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา (จินดารัตน์ โพธิ์นอก, 2561)

ส่วนประสิทธิผลของสถานศึกษาถือว่าเป็นผลสำเร็จของสถานศึกษาในการดำเนินงานจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ประสบผลสำเร็จ บรรลุตามวัตถุประสงค์ประกอบด้วย ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ความสามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา และความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานศึกษา (ขวัญฤทัย ภู่อารยะ, 2562)

จะเห็นได้ว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาค่อนข้างมีความสัมพันธ์กัน เนื่องจากภาวะผู้นำของผู้บริหารมีความสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารงานให้สัมฤทธิ์ผล ความสำเร็จในผลงานมีความสัมพันธ์กับความสามารถของผู้บริหารหรือผู้นำ ภาวะผู้นำเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นว่าหน่วยงานนั้น มีลักษณะการปฏิบัติงานอย่างไร มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพียงใด ดังนั้นสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลหรือสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จนั้นจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายด้านประกอบเข้าด้วยกัน โดยสถานศึกษาที่จะประสบผลสำเร็จได้นั้น สถานศึกษาจะต้องติดตามความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่จะเข้ามามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษาอย่างใกล้ชิด เช่น ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ วิทยาการด้านเทคโนโลยี ตลอดจนการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของจำนวนนักเรียน สิ่งเหล่านี้สถานศึกษาจะต้องรับเอามาเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการทำสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จ โดยผู้ที่มีความสำคัญมากที่สุดในการทำสถานศึกษาให้มีประสิทธิผล คือ ผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาปรับปรุงสถานศึกษา เป็นผู้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความสำเร็จของสถานศึกษา (สุภาพ ฤทธิ์บำรุง, 2556)

บริบทของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 เป็นองค์กรทางการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศของผู้เรียน บนพื้นฐานของความเป็นไทย เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามหลักสูตร และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ผู้บริหารมีการพัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญในบริหารจัดการการศึกษาที่ตอบสนองทิศทางการพัฒนาประเทศ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ทนต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี มีสมรรถนะ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ จรรยาบรรณ และมาตรฐานวิชาชีพ รวมทั้งจิตวิญญาณความเป็นครู

ส่วนประสิทธิผลของสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 เมื่อพิจารณาจากความสามารถในการแข่งขันด้านวิชาการแล้วนั้นพบว่าประสิทธิผลของสถานศึกษาในอำเภอโนนสังยังจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาเพิ่มขึ้น และที่สำคัญจึงต้องมีผู้นำที่มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์มาขับเคลื่อนการพัฒนาในด้านความสำเร็จของผู้เรียน ซึ่งจะบ่งบอกถึงประสิทธิผลของสถานศึกษาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จากความสำคัญดังกล่าวจะเห็นได้ว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารมีความสำคัญต่อประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษา ให้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาทักษะการบริหารสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยมีขอบเขต การวิจัย ดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำนวน 467 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 47 คน และครู จำนวน 420 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ปีการศึกษา 2567 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 211 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 42 คน และครู จำนวน 169 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับฉลาก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check - List) ได้แก่ ขนาดสถานศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ธ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านความสามารถในการปรับตัว/ยืดหยุ่น 2. ด้านการมีวิสัยทัศน์ 3. ด้านการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 4. ด้านจินตนาการ 5. ด้านการทำงานเป็นทีม และ 6. ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านการส่งเสริมการปฏิบัติงานของครู 2. ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 3. ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ 4. ด้านความสำเร็จของผู้เรียน

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 อยู่ในระดับมาก

3.2 ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 อยู่ในระดับมาก

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 มีความสัมพันธ์ทางบวก

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ด้วยตนเอง พร้อมทั้งนัดหมาย เวลา และสถานที่ ขอรับแบบสอบถามคืน เสร็จแล้วนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วดำเนินการวิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตำแหน่ง ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์โดยหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

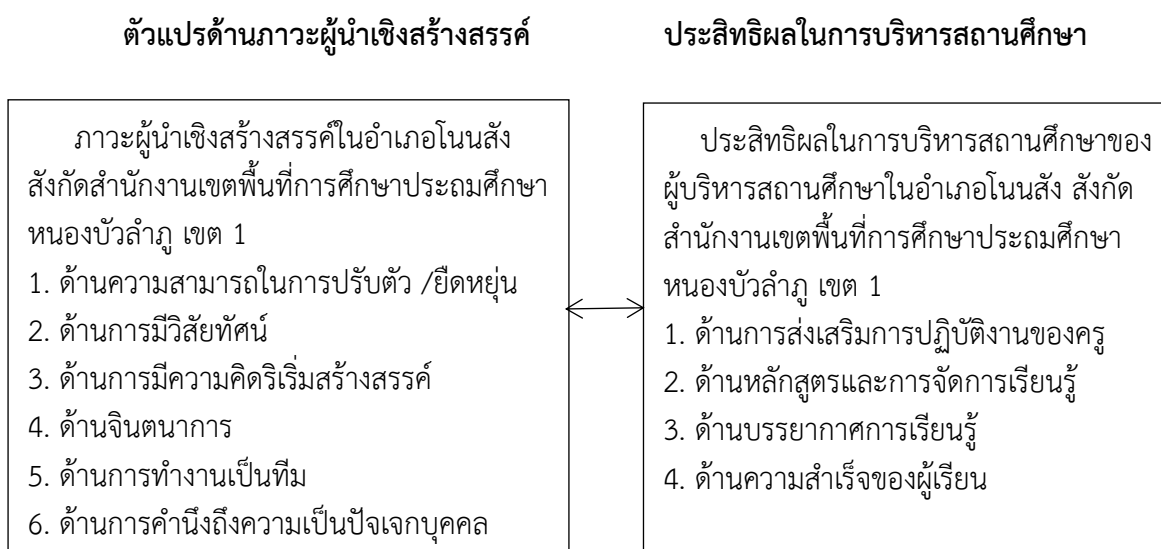
5.2 ข้อมูลภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในอำเภอโนนสังสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วแปลความหมาย โดยเทียบกับเกณฑ์ (Criteria) (อ้างอิงจาก บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

5.3 ข้อมูลประสิทธิผลของสถานศึกษาในอำเภอโนนสังสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วแปลความหมาย โดยเทียบกับเกณฑ์ (Criteria) (อ้างอิงจาก บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

5.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) และนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2556)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปร ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา จากการสังเคราะห์ แนวคิดของนักวิชาการ ได้แก่ สุภาพ ฤทธิ์บำรุง (2556) ญัฐขานันท์ พูลแก้ว (2558) กฤษพล อัมระนันท์ (2559) ดวงแข ข่านอก (2559) ภรณ์ทิพย์ ปั่นก้อง (2559) มณฑา ศิริวงษ์ (2559) รัชฎากร อัครจันทร์ (2560) วัฒนา ปะกิกา (2560) Robbins, (2000) Palus & Horth, (2005); Delich & Broneyn, (2010) พิมพ์ศนิดา จิงสุทธีวงษ์ (2563) ศักดิ์ไทย สุรกิจวร และคณะ (2553); Pennings & Goodman, (2003); Caldwell & Spinks, (1990); ขวัญฤทัย ภูสาระ (2562); Hanman & Freeman, (2004); Mott, 1972; Hall, (2003) ได้อธิบายประกอบของตัวแปร ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษา และตัวแปร ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ สามารถเขียนเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

หลังจากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 มีการดำเนินการในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล

2. ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 พบว่า มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความสำเร็จของผู้เรียน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับประสิทธิภาพของสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 มีความสัมพันธ์เชิงเส้นระดับสูงมากในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .820$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ทุกด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยด้านที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์และบรรยากาศการเรียนรู้ ($X2, Y3$) ($r = .854$) รองลงมา คือ การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล และบรรยากาศการเรียนรู้ ($X6, Y3$) ($r = .853$) และด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านความสามารถในการปรับตัว และมีความยืดหยุ่นและความสำเร็จของผู้เรียน ($X1, Y4$) ($r = .573$) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

โดยภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของสถานศึกษาในภาพรวม ดังนี้

3.1 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ผู้บริหารสถานศึกษา ด้านความสามารถในการปรับตัว และมีความยืดหยุ่น ($X1$) มีความสัมพันธ์เชิงเส้นระดับสูงในทิศทางบวก กับประสิทธิภาพของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .645$)

3.2 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการมีวิสัยทัศน์ ($X2$) มีความสัมพันธ์เชิงเส้นระดับสูงในทิศทางบวก กับประสิทธิภาพของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .749$)

3.3 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($X3$) มีความสัมพันธ์เชิงเส้นระดับสูงในทิศทางบวก กับประสิทธิภาพของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .737$)

3.4 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ผู้บริหารสถานศึกษา ด้านจิตนาการ ($X4$) มีความสัมพันธ์เชิงเส้นระดับสูงในทิศทางบวก กับประสิทธิภาพของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .760$)

3.5 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการทำงานเป็นทีม ($X5$) มีความสัมพันธ์เชิงเส้นระดับสูงในทิศทางบวก กับประสิทธิภาพของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .797$)

3.6 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ($X6$) มีความสัมพันธ์เชิงเส้นระดับสูงมากในทิศทางบวก กับประสิทธิภาพของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .809$)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 มีการดำเนินการในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่ทันสมัย สามารถวิเคราะห์แนวโน้มทิศทางการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษา มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ เป้าหมายที่ชัดเจน กว้างไกล แปลกใหม่ สอดคล้องกับสภาพองค์กร มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงจากสภาพปัจจุบันไปสู่การสร้างนวัตกรรมในองค์กร มีการถ่ายทอดความรู้แนวทางการปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ต้องการสามารถสร้างโอกาสในการพัฒนาได้ทุกสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลง มีความตื่นตัวอยู่เสมอ อีกทั้งยังสามารถมองเห็นการเปลี่ยนแปลงอย่างรอบด้านในการพัฒนาและขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถานศึกษา สอดคล้องกับ สุภาดา เสาเสนา (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา

กับบรรยากาศองค์การในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ระดับในมากที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ รองลงมา คือ ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการคำนึงถึงปัจเจกบุคคล ผลการวิเคราะห์ระดับบรรยากาศองค์การในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ระดับในมากที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความรับผิดชอบรองลงมา คือ ด้านโครงสร้างองค์การ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการสนับสนุน และด้านการให้รางวัล ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยากาศองค์การในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุดคือ ด้านโครงสร้างองค์การ รองลงมา คือ ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน ด้านการสนับสนุน ด้านความผูกพัน ด้านการให้รางวัล และข้อที่มีค่าความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ ด้านความรับผิดชอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ ปณิธาน บุญประสิทธิ์ และวิรัช ภัทรกุล (2567) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับความผูกพันต่อองค์กรของครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ ความผูกพันต่อองค์กรของครูภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความรู้สึกละแวกด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความต่อเนื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันของครู อยู่ในระดับสูง ($r = 0.695$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คู่ที่มีระดับของความสัมพันธ์สูงที่สุดคือ ด้านการทำงานเป็นทีมกับด้านความรู้สึกละแวกด้านที่มีระดับความสัมพันธ์ระดับสูง ในขณะที่คู่ที่มีระดับของความสัมพันธ์ต่ำที่สุดคือ ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัวกับด้านความต่อเนื่องซึ่งมีระดับความสัมพันธ์น้อย และสอดคล้องกับ ศักดิ์สิทธิ์ เหล่าแก้ว และวานิช ประเสริฐพร (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผล ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ผลการวิจัย พบว่า 1.) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ รองลงมา คือ ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติน้อยสุด คือ ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว 2.) ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 โดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานศึกษารองลงมา คือ ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติน้อยสุด คือ ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 3.) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับมากและมีทิศทางเป็นบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัย เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์แต่ละด้านกับประสิทธิผลของสถานศึกษา พบว่าด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัวด้านการการมีความคิดสร้างสรรค์ ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล และด้านการทำงานเป็นทีม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา ในระดับมาก ส่วนด้านการมีวิสัยทัศน์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ประสิทธิผลของสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 พบว่า มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เอื้อต่อการพักผ่อนของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นการจัดอาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติการ แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการจัดสถานที่ไว้บริการผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชนอย่างเพียงพอ จัดให้มีห้องน้ำ ห้องส้วม ที่สะอาดถูกสุขลักษณะ มีการร่วมมือกับชุมชนในการรักษาความปลอดภัยต่อสวัสดิการของผู้เรียน มีบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนรวมถึงมีการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ

พัฒนาสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ บุศรา ปุณริบูรณ์ (2563) ได้ศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผลการวิจัยพบว่า (1) องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวม อยู่ในระดับมาก (2) ประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก (3) องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงานและขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (4). ประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งไม่มีความแตกต่างกัน (5) ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนมัศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (6) องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร ด้านที่มีอำนาจพยากรณ์ ต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และด้านทักษะคิดวิเคราะห์ (7) แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารโรงเรียนที่ควรได้รับการพัฒนา 3 ด้าน คือ 1) ด้านการทำงานเป็นทีม มีการแจกแจงบทบาทหน้าที่ การกำหนดเป้าหมาย และการติดตามผลการปฏิบัติงาน 2) ด้านคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การปรับเปลี่ยนวิธีการทำงาน เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมและเรียนรู้ให้หลากหลาย และ 3) ด้านคิดวิเคราะห์ มีการส่งเสริมการอบรมเชิงปฏิบัติการ พัฒนาทักษะการอ่านและการคิดวิเคราะห์ การฝึกตนเองให้เป็นคนช่างสังเกต และการนำประสบการณ์เดิมมาใช้ สอดคล้องกับ ณัฏฐ์ ช้วยงาน (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ประกอบด้วย ด้านการสร้างแรงจูงใจ และด้านการทำงานเป็นทีม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.570 สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ได้ร้อยละ 32.50 อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลของการวิจัย ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรปรับพฤติกรรมให้เป็นผู้มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการสร้างแรงจูงใจและด้านการทำงานเป็นทีมเพื่อส่งเสริมให้ทุกคนเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงาน ผลักดันให้ทุกคนทำงานร่วมกันเป็นทีม รับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย มีการเรียนรู้การทำงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายของประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษา และสอดคล้องกับ ขวัญฤทัย ภูสาระ (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับ ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ รองลงมา คือ ด้านการคำนึงถึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ 2) ประสิทธิภาพของสถานศึกษาโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานศึกษารองลงมา คือ ด้านความสามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และ 3) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวก กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในระดับค่อนข้างสูง อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาด้านที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการทำงานเป็นทีม รองลงมา คือ ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว และด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 พบว่า ทักษะทั้งในภาพรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์เชิงเส้นทิศทางบวกในระดับสูงมาก ($r = .820$) อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์มีความสำคัญต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในอำเภอโนนสังมาก เนื่องจากการจัดการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องปรับให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลา ต้องมีการพัฒนาตนเองในด้านทักษะต่าง ๆ เพื่อให้สามารถพัฒนาประสิทธิผลของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ญัตติมติ ต้นสกุลและจุริราพรณ คงช่วย (2567) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตวัน กระจบ ในจังหวัดตวัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิผลของสถานศึกษา ภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตวัน กระจบ ในจังหวัดตวัน มีความสัมพันธ์ทางบวก โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ .895 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันระดับสูงมาก สอดคล้องกับ นัฐชา แลบัว และกุลจิรา รักษณคร (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 มี 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ 2) ด้านการมีจินตนาการ 3) ด้านการมีความยืดหยุ่น 4) ด้านการสร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยี และ 5) ด้านการมีความไว้วางใจ ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษาด้านความสามารถผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา และด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก และเป็นไปในทิศทางบวก ($r = 0.92$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ อาทิตยา สังข์แก้ว และสุนทรีวรรณไพเราะ (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตวัน เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงมาก ($r = .852$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการวิจัย

1) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมและทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล

2) ประสิทธิผลของสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมและทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความสำเร็จของผู้เรียน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นระดับสูงมาก ในทิศทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 จากการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ทั้งในภาพรวมและรายด้านมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ผู้บริหารควรมีบทบาทในการส่งเสริมและพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาที่ตอบสนองต่อความแตกต่างของนักเรียน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตรที่ยืดหยุ่น การประเมินผลที่ครอบคลุม การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพของครู และการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน

การกำหนดเส้นทางการเรียนรู้ของตนเอง หากสามารถดำเนินการตามแนวทางเหล่านี้ได้ โรงเรียนจะกลายเป็นสถานที่ที่สนับสนุนการเติบโตของผู้เรียนอย่างแท้จริง และสามารถพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพให้กับสังคมต่อไป

1.2 จากการวิจัย ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ทั้งในภาพรวมและรายด้านมีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความสำเร็จของผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายทางการศึกษาที่มุ่งเน้นความสำเร็จของผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม ไม่เพียงแต่ในด้านวิชาการ แต่รวมถึงทักษะชีวิตและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป้าหมายเหล่านี้ควรสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาและความต้องการของสังคมในอนาคต และควรมุ่งเน้นที่กลยุทธ์และแนวทางที่ช่วยเสริมสร้างความสำเร็จของผู้เรียนในทุกมิติ

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับประสิทธิภาพของสถานศึกษาในอำเภอโนนสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ทั้งในภาพรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์เชิงเส้นในระดับสูงมากทุกด้าน สำหรับด้านที่มีค่าความสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านความสามารถในการปรับตัว และมีความยืดหยุ่นและความสำเร็จของผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรที่ยืดหยุ่น สนับสนุนการเรียนรู้ที่เน้นการแก้ปัญหาและความคิดสร้างสรรค์ จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการกำหนดเส้นทางการเรียนรู้ของตนเอง และใช้วิธีการประเมินผลที่เน้นการพัฒนา หากสามารถดำเนินการตามแนวทางเหล่านี้ได้ โรงเรียนจะกลายเป็นพื้นที่ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเติบโตและประสบความสำเร็จในชีวิตได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลในเชิงลึก เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาประสิทธิภาพของสถานศึกษา

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านความสำเร็จของผู้เรียน ที่จะส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่เพิ่มขึ้น เพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาใช้เป็นแนวทางในการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์และประสิทธิภาพของสถานศึกษาในอำเภออื่นๆ ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 เพื่อตรวจสอบความเหมือนและความต่าง และสามารถพัฒนาในสิ่งที่บกพร่องต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎา เขียววัฒนสุข. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบภาวะผู้นำ รูปแบบภาวะผู้ตามกับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน. *วารสารสหวิทยาการวิจัย:ฉบับบัณฑิตศึกษา*. 7(1), หน้า 25-34.
- กฤษฎา อัมระนันท์. (2559). *การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอแม่वंศ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ขวัญฤทัย ภูสาระ. (2562). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- จินดารัตน์ โพธิ์นอก. (2561). *ผู้นำเชิงสร้างสรรค์*. เติลนิวลส์. น. 23.
- ดวงแข ข่านอก. (2559). *การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 6*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). นครราชสีมา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- นัฐชา แลบัว และกุลจิรา รักชนกร. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสารคาม*, 17(1), 120-134.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- บุศรา ปุณริบูรณ์. (2563). องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปณิธาน บุญประสิทธิ์ และวีรภัทร ภัทรกุล. (2567). ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับความผูกพันต่อองค์กรของครู โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหา บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ภรณ์ทิพย์ ปั่นก้อง. (2559). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 3. งานนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิมพ์ศนิตา จิงสุทิวณิช. (2563). โปรแกรมการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักวิชาการศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- มณฑา ศิริวงษ์. (2559). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูอำเภอองครักษ์ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษามหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- รัชฎากร อัครจันทร์. (2560). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วัฒนา ปะกิกา. (2560). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำ เชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารโรงเรียน. (วิทยานิพนธ์การศึกษา ดุษฎีบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐชานันท์ พูลแก้ว. (2558). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7. [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- ณัฐฐ ช่วรงาน. (2565). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่มีความสำคัญในการบริหารสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอิสลาม ระยอง เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ณัฐสิทธิ์ ต้นสกุล และรุจิราพรรณ คงช่วย. (2567). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับ ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตวัน กระบี่ ในจังหวัดตรัง. วารสารทัศนมิติ ทางการศึกษา, 2(1), 1–12.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร และคณะ. (2553). ประสิทธิภาพกระบวนการ : เป้าหมายสำคัญของการบริหารโรงเรียน. วารสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. 2(3), 20-30.
- ศักดิ์สิทธิ์ เหลาเกี่ยมทุ่ง และคณะ. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผล ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เสาวลักษณ์ พิมพ์สายทอง. (2562). แนวทางการพัฒนาบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอ อยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- สุภาพ ฤทธิ์บำรุง. (2556). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุภาดา เสาเสนา. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับบรรยากาศองค์การใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2. การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย หลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Caldwell,B.J.and Spinks, J.M. (1990). *The Self – Managing School: Administrative Science*. Quarterly.
- Hannan, Michael T. and John Freeman. (2004). *Obstacles To Comparative Studies*. New Perspectives on Organizational Effectiveness.

- Hall. (2003). *Organization Behavior*. New Jersey: Prentice - Hall.
- Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3), 607 – 610.
- Mott, R. M. (1972). *Organizational Effectiveness*. Santa Monica, CA : Good Year.
- Palus, C.J. and Horth, D.M. (2005). *The Leader's Edge: Six Creative Competencies for*. Navigating Complex Challenges.
- Robbins, S.P. (2000). *Essentials of Organizational Behavior (6th ed.)*. Upper Saddle River,. NJ : Prentice-Hall.

วิทยาลัยพัฒนบัณฑิต